

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вестник за търговска и индустриална защита и информация.

Редактор - издател: П. Д. Драгулев.

Излиза три пъти седмично в понеделник, среда и петък.
Абонамента Е:
Годишно 150 лв., 1/2-год. 80 лв., 3-месечно 45 лв.
Абонамента започва на всяко 1-во число от месеца. — внася предплата

Цените за обявите са:
За в. в. салтир 250 лв. за година, вестник, вестник, вестник 150 лв. за една публикация; баланси, решения, циркуляри и протоколи по 150 лева; регистрационна на търговски и индустриални фирми 10 лв.
Всяко, което се отказва до вестника се адресира: до "Търговско-Промислената Защита", Варна, "Вестник" 8.

КЕРАМИЧЕНЪ ОТДЕЛЪ

Българско-Чехско Акционеро Д-во за Захарна Индустрия — Гор. Орѣховица

ПРОИЗВЕЖДА разни видове огнеупорни двойно пресувани тухли, блокове, клинове, огнеупорно брашно.

Огнеупорността на тези изделия е изпитана в Вишето Техническо Училище в Прага, където се констатира, че тя е 1720° С.

КАХЛОВИ готварски печки и за стопление на стани приспособени за горене на дърва и кам. възгледна **Марсилски керемиди и машинни тухли.**

Изисквайте най-износни оферти от фабриката.

Телеграфен адрес: „Захарната“ Гор. Орѣховица.

Какъв да е провинциялният печатъ.

В в. „Свободна Родина“, издаващ се в Търново (един от редко вощо описаните провинциялни вестници) г. Св. Церовски е дал статия под надслов „Общино управление“ — наблюдение, факти и поуки и казва: „Схващайки всичко, че е противоречие на столичната преса (к. н.), предназначението на която е да дава на читателите си една по-широка информация, било по събитията вътре или вън от страната — провинциялната преса, напротив, трябва да бъде с задачи много по-ограничени. В нея трябва да се пише и разглежда, предимно, откъдето (не в тесната смисъл на думата) характер, въпроси, които по отблизо засягат читателя (к. н.).

И казва още:

„Един от важните въпроси, които, безспорно, трябва да заемат едно по почетно място в колоните на един мѣстен вестник, е въпросът за съобразяване мѣрките за културното и икономическо положение на града и, въ свързка с тях, начина за по-добро управление на самата градока община“.

Много право, много умѣтно, много умно казано: провинциялният печатъ за провинцията, локалният вестник за локалния, предимно, културни и икономически въпроси и пужди — за добрата провинциялна и локална обществена и държавна управа, за провинциялна и локална възраст и кипене на живота. Само тая проблема да изпълни, само тая роля да играе провинциялният печатъ и локалният вестник, е достатъчно да се каже, е достатъчно да се смѣта, че

той е изпълнил своето високо предназначение, своя свещен дълг, изпълнил се е за съчувствието и подкрепата, които му се оказват от обществения и граждански среди в града и провинцията.

Пакъ, и тоя път, нека назовемъ, на първо мѣсто, търновския вестникъ „Св. Родина“ и после „Най-ново Време“, плевенския „Северно Ехо“, врачанския „Трибуна“, казанлъшкия „Казанлъшка Искра“, ямболския „Тракийецъ“ и „Тунджа“, сивевския „Правда“, шумевския „Шум. Вести“ и „Нова Ворба“ и др., които достойно стоят на тая висота в изпълнението на проблемите и въ изиграването на ролята си. Съ всички си партийни когорити, съ отенка на партийния субективизъм у всяко от тия провинциялни вестници, тѣ все пакъ разбиратъ призиването си, сънасятъ дългътъ си и, преди да служат на когоритния интерес на партията си, служатъ честно, служатъ преданно на обществото, на гражданството, на отраната си, интересътъ на които стоятъ по високо от ония на когорити.

Мигоръ има нѣщо по свято, нѣщо по благородно от това, да се служи на обществото, на гражданството, на отраната, преди да се служи и даже бива да се служи на партията.

Та и когато се служи на партийните идеали, стриктно взето, безъ когоритна преданостъ, безъ отрастъ, бива злота; когато е идеенъ партийенъ обективизъмъ се обективизмътъ и експоставятъ въпроси отъ обществения характеръ, съ значение за отраната и нейния културен и стопан-

ски напредък; когато идеалитъ на партията се съпоставятъ съ идеалитъ на народа и отраната; когато за всичко, което равнеква провинциялния, дори, партийенъ печатъ нахожда отъ общитъ народни интереси, мигоръ не се служи все пакъ тѣй свѣто, тѣй благородно въ това благодарно поле?

А болшинството отъ провинциялният вестници, служейки честно на своитъ партийни идеали, служатъ тѣй честно и свѣстно и на интереситъ на отраната.

Като опомняваме за болшинството на провинциялният вестници, ние подчертаваме, че има и едно меньшинство такива, които по много причини, сж една тѣжестъ за обществото, което си хаба за тѣхъ гологанитъ и сж едно измѣстество за провинцията.

Народиха се едни „преппон отъ вестници“ въ провинцията, както ги нарече г. Маджаровъ, бившъ министър на железницитъ, цолата отъ които за мѣстата, където се издаватъ и за цялата страна, е пуза; но времето ва държавата и за частния джобъ, пъкъ и за морала на четеца, е голяма. Идеала имъ е тривиално материалистиченъ, нѣма за обектъ постижение на какво и да е виоше съвършенство между човѣчеството, на което служи; идеала имъ е грубо еготииченъ въ целитъ, които преследватъ, а не паразъ на стремени на обществения и граждански маси, къмъ възвишена култура, ма он на които се явяватъ тѣ като предлагатели; е нулгарно себиченъ идеалитъ имъ, защото не се стреми да постигне една каква и да е мечта, да реализира едно що годе възжелание на народитъ маси, напротив, търси възрастена любители и поклонници на сензацията, на пошлостта, на интригата, на безидейността, за да имъ събиратъ гологанитъ.

За здравето и дѣловото общество, за идейното гражданство, за културното и стопанско творчество на отраната, която е достатъчно наводнена отъ столични издания отъ тоя типъ, това е сжщиска утрона. За провинцията — която проявява единъ доста василент подомъ къмъ създаване здрава и читава собствена преса — сж пужди вестници, които да въпросизведатъ нейна обществена, културен и стопански животъ; да действуватъ възнатателно въ рху гражданството; да облагородяватъ нравитъ; да създаватъ и укрепяватъ духътъ на гражданска солидарностъ и търинностъ; да отбѣляватъ върно събитията

и т. н. — което е предметъ само на сериозната преса

Въ тоя духъ е вѣстото въ последния конгресъ решение на Съюза на провинциялният журналисти. Въ духътъ на това решение е писано и окръжното писмо, последвало, по поводъ на това решение, отъ съюзното управление до провинциялният вестници.

Едно кърваво злодѣяние въ Габрово.

Вестникътъ е инструментъ да осветлява, а не да замъглява и заблуждава общественото мнение.

Изумени бѣхме отъ досущъ късото известие въ столичния печатъ, че въ Габрово е станало едно ужасно злодѣяние — стреленъ и раненъ е билъ познатиятъ виденъ и общо почитанъ тамошенъ индустриалецъ г-нъ Пенчо Ив. Семовъ. И въ недоумение бѣхме като прочетохме съобщенията на двата бургазски ежедневника — претендиращи за солидностъ въ списването си и за неупровержима достоверностъ на информацията си, съ които хранятъ читателитъ си — една представя Семовъ за преселенъ вѣтъ въ вѣчността, а другия, ако и да му хариза живота съ скръбъ на душата си, охули го и не му остави нищо чисто нито въ живота, нито въ дѣлата, нито въ човѣшкото му име и достойнство, т. е. представи го не само като заслужаващъ стрелане, но и застрелване, заслужаващъ да бъде проведенъ Семовъ тамъ, където негова колега отъ Бургасъ, съ голямо душевно облекчение, вѣтъ го проводилъ.

Въпроситъ, които съставляватъ сензация на деня не подхождатъ на нашиятъ вестникъ — нашата област е друга: съ убийства, кражди, палежи и други влодения, които нѣматъ връзка съ целитъ и задачитъ, които преследваме ние, или иначе казано: които нѣматъ връзка съ дѣловиятъ животъ на отраната, нашия вестникъ не се занимава. Ето защо ние нито хроникахме даже тоя фактъ, повлияни не толкова отъ дължителитъ и ерамнитъ информации на бургазскитъ ежедневници, колкото отъ издаващитъ се въ Габрово вестници, които хроникараха тоя, иначе толкова важенъ случай, като най-обикновенъ случай, нимающа никакво обществено значение не само за широкия свѣтъ въ отраната, но и за тоя въ самия градъ Габрово. Зертъ, малко ли сж въ нашата страна, пъкъ и въ чуждитъ страни подобни обикновени произшествия чрезъ стрелания и прострелвания — такъвъ е и случая въ Габрово, помислихме си ние, и предоставихме на тия, що разнасятъ съ лекъ умъ и на бърза ръка сензацията да го хроникаратъ и, по обикновенному, експлоатиратъ.

При все туй, разсъждавахме ние, всѣко едно злодѣяние, пъкъ заключаваше се то и въ обикновенно стрелане и нараняване или даже въ убийство, както почтенния колега отъ Бургасъ, като истинна, събщи, има своята причина, своя причиненъ „генезисъ“, както казватъ юриститъ, които няматъ отраната на субекта на

винциялният вестникъ. Провинциялният печатъ трябва да е учителъ и тешиль на провинциялното гражданство; трябва да е наистиненъ и свѣтлинъ въ отправлението на гражданскитъ дѣлности, а не оеякъ на обскурантизма и развалата. Alvanitino.

Преса, която е проводникъ на неистината и пошлостта и която разнася измислени мѣлви и клекарски недомѣлки, е отрова за обществото.

дѣянieto ва да го оневиный или да смегчатъ положението му. Но касе се до единъ трагиченъ инцидентъ, въ който действущитъ лица — като субекти на дѣянieto отъ една страна и като обектъ на претѣжлението — отъ втора, най-първо, по половетъ си се различаватъ, а на второ мѣсто: неравенството по общественото положение на наранения съ това на наранителя не оправдава ли, мислехме ние, тѣжъ послѣлка съ причинната връзка на нѣкаква мистерия, която, отъ деликатностъ за една или другата страна, именно, и мѣстния печатъ премѣлчаваше? Ето защо ние забавихме, но не се отказавме отъ да нанесемъ, макаръ и по-късно, всички факти, които ще осветлятъ общественното мнение, така але намамено отъ бургазскитъ ни колеги. Нашето желание бѣше да проучимъ тия факти на самото мѣсто.

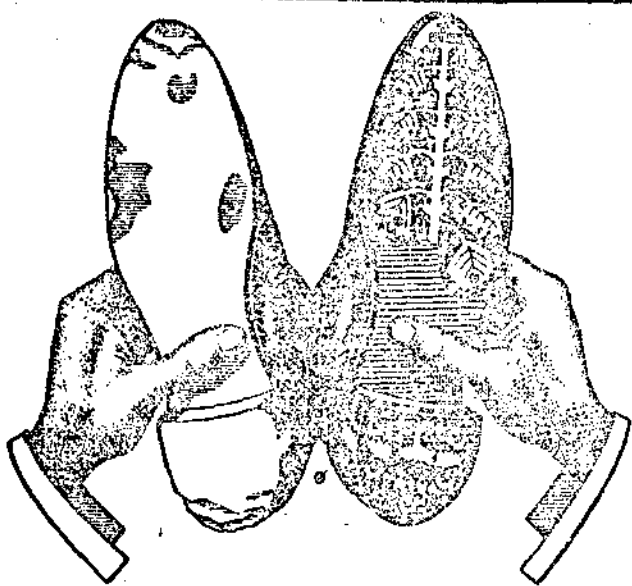
Нашата широка анкета е въ положение да даде на публичното мнение най-точни и най-достовѣрни истини не само върху причинитъ на кървавото покушение върху живота на габровския индустриалецъ Пенчо Семовъ, но и върху причинитъ, които сж генезиса на това покушение, както и защо като жертва между многото други, които покушителята е имала предвидъ, при единъ или другъ случай, е избранъ именно днешния пострададъ.

Но преди да дойдемъ на въпроса си, ние дължимъ да отговоримъ на нѣколко други питання, които ще дадѣтъ нѣленъ обликъ на дѣянieto и ще го изяснятъ отъ морална и отъ юридическа гледна точка, ващото и субекта (причинителя), и обекта (жертвата) на трагедията сж съпоставени единъ спрямо други като облагодѣтелствуванъ къмъ благодѣтеля си. Ето защо ние задаваме питането:

Какъ е и каква е асторката на злодѣянието?

Тя е Кина Минчева Лисичерска,*) жена на Минчо Лисичерски дѣлагодишненъ клиентъ на индустриалецъ Пенчо Ив. Семовъ, къмъ когото Лисичерски е въ дебитъ съ една сума отъ около 320 хиляди лева, дебитъ плащещъ се отъ досга дълго

*) Родена въ едно отъ селата около Калъфарово и Дръново. Главна и безразборно разотчителствувала съ паритъ на кредитора на мажъ си — за което и разлеченна не е щедла какъ пари; за да се облекче модъ е кетно отпала и въ София; а мажъ ния търсила е въ шумнитъ дѣлнитъ курорта въ Варна иплатъ мажъ изразходвала 60000 лева сасниата отъ кредитор

Внимавайте въ разликата

между геновите подметки и ПАЛМА-КАУЧУКОВИТЕ ПОД-
МЕТКИ и ТОКОВЕ. По дълга трайност при носенето и
по добро запазване на обувката, еластичен и приятен
вжрвекъ и естественият комфорт предъ геновите
подметки. — Непосквяйте обаче пориците „ПАЛМА“.

Генерални представители и депозитори

КРАУСЪ & АСТРУГЪ

РУСЕ ул. Митарна 4

СОФИЯ ул. Високи 3

връме. Отношенията на дъщерята спрямо Сомова, следователно, сж толкова, колкото нейца мжжъ би билъ по тежко или по-леко докоснатъ, ако Сомовъ прибъгне към принудителния начинъ за изкаспране на тая креанса срещу дебитора.

Требва да се предполага; че Кина М. Лисичерска е била измжчвана отъ мисълта, че ще е едно влощаствие за семейството имъ, ако и сега — Минчо Лисичерски, съ настоящия случай, за втори път изпадна въ несъстоятелност — мжжа ѝ се обяви въ несъстоятелност и търсела е лица да се съветва какъ да ототрани това ново влощаствие за семейството си. Предъ лицата, съ които се е предвременно оръчала и съветвала, тя, не е криела намеренията си да убива този или онзи отъ кредиторитъ на мжжа ѝ. Но тия лица не обрънаха внимание на изначеният отъ нея намерения и не я опрекнаха, не се опитаха да расвѣятъ тия и лоши мисли и намфрения. Напротивъ, отъ непредпдаването ѝ да се нави отъ престѣпление, добила е коражъ, който, въ извършващия се въ нея душевенъ процесъ, станалъ у нея идея фиксъ за мжсть, за изврвопроливане, за убийства. И тя не само че почва, вследствие на това, да се готви да извърши кървавото влощаствие, но и да избира жертвитъ си изпомежду кредиторитъ на мжжа си — кой отъ тѣхъ да бжде предпочетенъ да бжде убитъ, а, сжщеврѣменно взела мѣрки да се снабди и съ оръжия. За снабдяването си съ такана тя взаимисла да иде въ София, но уда-ла се възможностъ да си го набави въ Габрово и, тайно за чужди хора, по явно за мжжа си, тя почва да се упражнява за употребението му. А фиксъ идеята, мавията за убийството на кого и да е отъ кредиторитъ още по-силно се валежала въ нейната душа. Тя дѣбне момента, дѣбне и жертвата си. Тя става дърска предъ кредиторитъ на мжжа си; тя почва и предъ тѣхъ да не крие намеренията си — започва да ги заплашва по начинъ, отъ който се разбира, че ще върши убийство, а даже и убийства.

Въ нейното самопризание въ депозитаритъ ѝ върши показаня предъ полицията, когато не е могла още да бжде подучвана и опжтвава какъ да оенича себе си на извършеното дѣло, тя, Кина, е казала, Сждрвата избрана отъ нея билъ председател на габровскитъ промиш-

гато не е имала връме и възможностъ да потърси и се опаша въ възкашни лица за опжтвавания да изопачава причинитъ, за извършеното покушение върху живота на благодетеля на семейството ѝ П. Сомовъ. Между туй, още и до какви размѣри и съ какви последици е, а може и по-нататъкъ да е влощаствиято.

Сега остава да опознаемъ и личността на г. Пенчо Ил. Сомовъ.

Кой е той? Какъвъ е той?

Намъ г. Сомовъ е познатъ отъ много години. Ние познаваме много отъ неговитъ добри дѣла. Познати ни сж многото неговни граждански и човѣшки добродетели. Но да изтъкнемъ неговата морална самостоятелност само по това, което ние знаемъ, бевъ да се позволимъ на широкото добросъвестно общество, това смѣтаме за недостатъчно. Думата на обществениятъ сжжъ е най силната и вѣкога най-правдивата.

И не трябва много — само като заговорехме по тоя времененъ инцидентъ, по това влощаствие посѣгана върху живота на Пенчо Ил. Сомовъ, бивахме обединени съ думи, съ мисли и сжмнати къмъ неговата личност. У вѣкога отъ габровскитъ граждани има запавенъ споменъ да каже, макаръ, една блага, една добра дума за добротата, незлобността, пожртвувателността за беднитъ и сиротитъ и изобщо, за шедрата благотворителност на Сомова. Вѣрни съвестенъ габровски гражданинъ ще ни говори съ голяма сжрдечност и признателност за широката му обществена благотворителност, която вѣкога не само сиротитъ и беднитъ отъ всички слоеве, но и учреждения обществени.

Понагнахме въ една група отъ козари, събеди на Сомова. Пожелавме до унаемъ нѣщо за причинитъ на тоя кървавъ инцидентъ, на кървавото мѣсто, какъ се схващатъ отъ тая група за причинитъ на инцидента. Едногласно ни обещана съ възкащия отъ вѣзмота: „Какъ! Една престѣпна ржка, по нушление отъ своя истинитъ и престѣпенъ умъ, който не е могълъ да я влде, или отъ злиятъ гений на нѣкоя безвѣстия радатели за обществото, некаше да отнесе живота на една отъ крупнитъ благодѣтели личности въ градътъ ни, да премаже отъ нашата среда единъ рѣдъкъ радател и благотворител на нашитъ бедни и сиротини. 70 бедни деца отъ трапезаритъ на нашето дѣло „Майчина грижа“ нѣхъ да проливатъ горчиви сълзи за тоя човѣкъ, когото човѣконавистинци, али и непочтенци хора нечетъ да пощадятъ!“

„Пенчо Сомовъ е много полевенъ и благодѣтеленъ човѣкъ и нашъ гражданинъ. Отъ дѣте тичалъ по работата си, достигналъ е — само съ честиятъ си трудъ и търговека похвалностъ — до завидно материално положение и прави само добри дѣла. На вѣскаде въ града ни ще видите простѣрна неговата благотворителна ржка да помага на бѣдни и сиротини и да издига хора на самостоятелна работа“ — кава ни уважавния г. Дойкичъ, директора на Българ. Търгов. Банка.

„Цѣлъ градъ е коржтенъ отъ тая трагична случка. Даже малцината врагове на Пенчо Сомовъ не останали равнодушни къмъ него следъ това покушение на живота му, заради неговата доброта и дълги години оказаната му материална и морална подкрепа къмъ мжжа на престѣпницата. Вѣрни дълбоко скърби за влощаствата отплата на извършителката на покушението“ — кава ни запавения подполковникъ Пенчо Ивановъ. „Азъ бѣхъ непосред-

ственъ зрител на покушението и съ ушитъ си чухъ възкащиятъ на опашаното дѣте на влощаствата, съ думитъ: „Оле ле божко! Мама уби бате Пенча!“ И чухъ незлобнитъ, изгонорени въ момента на наравяването, думи на Пенчо Сомовъ: „не е виновна тая, виновни сж монитъ добрини, които правихъ до сега!“ „Да, и съ многобройни приятели отъ Габрово, въ Ст. Загора нѣхъ за престѣпното извавление отъ смъртъ на Пенча Сомовъ“ — додде г. Ивановъ.

Многобройнитъ ерещи, които имахме съ габровци, обичащи своятъ градъ и почитащи своитъ добри и благодѣтели хора и първенци, убедиха ни коко г. Пенчо Сомовъ е почитанъ и уважаванъ като благъ характеръ, умелъ и предприемчивъ търговецъ и индустриалецъ и човѣкъ на добродѣлката, когото предизвиква обща горестъ и съчувствие въ случаи на една такава влощаствия.

Пенчо Ил. Сомовъ е единъ добръ и предобръ габровски гражданинъ. Той е виденъ индустриалецъ съ завидно материално състояние. Нисому али не направилъ. На мисловна хумота повдигналъ. На обществото посветилъ всичкитъ свой трудъ и енергия. Съ заветване за благотворителни цели разпредѣлил е голямото си състояние. На овѣковчение отъ народа харизмалъ е своето духовно и материално битие. Какво е искала отъ него тая нещастна жена покусителка? Добрини ли? Та, като човѣкъ, добринитъ въ редъ години къмъ нейното семейство той си е правилъ. Но като търговецъ, като кредиторъ, който не бина да ваврава граничитъ до кадетъ трябва да се простира пасивното отнашение и добротата къмъ неправнитъ дължници, той потърсенъ сумитъ, които му се дължаха по законнитъ пжжъ, бевъ да се отклонява отъ човѣщината, която и при подобни случаи се налага. И потърси ги само при единъ единствения случай: когато отъ другитъ кредитори на Минчо Лисичерски му се наложи, като най голямъ кредиторъ, да направи постѣпнитъ, които закона налага противъ неправнитъ търговци-дължници, унишени, по равни начини и пжжтица, намаляващи актива си и сигурността на кредиторитъ поне отчасти да се удовлетвори въ креанситъ си, кава Н. Б.

Ето, тукъ идмъ на причината, подбудила дѣщата да държе да убива Пенчо Сомовъ.

Първата наша дължностъ бѣше да се отнесемъ до лицата, които взиматъ активно участие по уредбата влощаствията на Минчо Лисичерски и които знаатъ отъ край до край вритицата на причинитъ, тѣй да се каже, развѣската да вземе характера на едно кърваво влощаствие толкова гравно.

Отнесемъ се най-първо до г. П. Ц. х. Стойчевъ, индустриалецъ и председател на Съюза на габровскитъ промишленници, търговското и индустриално предприятие на когото е било въ ралаци съ М. Лисичерски и се явява като кредиторъ съ една значителна креанса въ несъстоятелната маса на Лисичерски. Г-нъ х. Стойчевъ, следъ като хвърли остри упреци противъ враговетъ на Пенча Сомовъ, които прѣко или, коевенно сж раздухали огъня и сж станали интелектуални съучастници на влощаствиято. Като упреква и лицата, които не сж дали значение на думитъ и на извѣдѣта на Лисичерска предъ тѣхъ, че ще върши убийство, за ходътъ на работата по обявяването М. Лисичерски въ несъстоятелностъ и за самата трагична развѣска на тоя дѣло ни кава:

„Лисичерски, който и другъ пжжъ — много по-рано — е билъ обявенъ въ несъстоятелностъ, е отгавнашенъ клиентъ на бай Пенча, по-новъ клиентъ е на нашето предприятие и на други наши колеги. Отъ миналата година насамъ, обаче, Лисичерски почна да е нередовенъ платецъ на влощаствията си, до кято отъ преди 6—7 мѣсеца насамъ прояви една наклонностъ, каквато не се позволява въ търговията — отъ една страна не плаща на кредиторитъ си, а отъ друга — пратосва стоки за купувани въ кредитъ отъ насъ. Дори ние бѣхме първитъ, които го подвърхмъ въ по-плавновения лопи и въ намерения опасни за нашитъ интереси. Тия наши съмнения и опасения ние открийме предъ бай Пенча, като предъ най-голямъ кредиторъ и като предъ човѣкъ, който повече връме е търгувалъ съ Лисичерски и по-добре познава търговскитъ му моралъ и сигурността, на която ние можемъ да разчитаме. Бай Пенчо извини постѣпнитъ на Лисичерски съ отсрота на различна крива и успокои ни съ думитъ, че той, бай Пенчо, вѣрва, че „Минчо ще се наплати“. Ние взехме актъ отъ думитъ на бай Пенча и се въздържаме отъ да вземеме по-други мѣрки да обезчимъ креансата си. Но връмето течеше не въ тоя видъ, както бай Пенчо бѣше увѣренъ. Ние, а съ насъ наедно и другитъ кредитори, направихме конкретни предложение на бай Пенча да вземе мѣрки или да отетжни намъ да направимъ това. Отъ тия наши настоявания азъ забѣлихъ, че въ душата на бай Пенча остава единъ психологически процесъ: неговото добродушие и истинско човѣколюбие, неговата съвестъ и блага душа бѣха въ борба съ страшната за него мисълъ, че единъ негодъ старъ клиентъ, обявенъ въ несъстоятелностъ, ще остане на улицата нещастенъ и той направи последни усилия да помогне на Лисичерски. Това бѣше въ юни т. г., когато ние пакъ послушахме бай Пенча и оторочихме въ по-късно да размислимъ за ефикаснитъ мѣрки, които ни се налагатъ да вземемъ. Отерочката ни трая до 22 октомври т. г., когато направихме колективни постѣпни предъ бай Пенча да се съгласи да вземемъ известни мѣрки. И по общо споразумение на всички кредитори направихме ерещъ взимна съ дължника на Лисичерски. По настояване пакъ на бай Пенча, въ тая взаимна ерещъ се постигна едно споразумение между насъ кредиторитъ и дължника, което се оформи въ протоколъ, подписанъ отъ всички ни (текста на протокала се цитира по-нататъкъ въ настоящето). Но Лисичерски не само не ницлани нѣ едно отъ постѣтитъ съ тоя протоколъ влощаствия, но и отъ край-до-край наруши и тритъ неговни точки. Ние бѣхме чисти предъ съвестта си и въ най голямо право бѣхме да искаме отъ бай Пенчо, той да направи постѣпнитъ за обявяване Лисичерски въ несъстоятелностъ и да се ликвидира съ тия наши веманици. Тукъ ще ни каже още едно: бай Пенчо и следъ обявяването Лисичерски въ несъстоятелностъ, изтмично мислеше не да го изхвърли на улицата, а да рѣже и къса отъ насъ — да плати намъ по пѣщо, но и на Лисичерски да остане нѣщо.

Сжщията на пѣщата е такава. Тя не оправдава нито на коетъ извършеното покушение върху живота на Сомова, който до последната минута се бори съ добротата си и съ съвестта си да бжде, колкото би могълъ, повече полезенъ на семейството на Лисичерски. Незаслужена отплата за неговата

доброта е и всички помислици, всички съчиняващи верени по този случай да се черпят името и да се пазят честта на Сомова“.

Думите на г. Н. х. Стойчев, по-малко, се потвърдиха и от г. Хр. х. Стойчев, който има добрината да внесе и прочете оригиналният протокол, а който по горе споменаваме от 22 октомври т. г., носещ оригиналните подписи на съставителите и подписващите го. Г-н Хр. х. Стойчев ни припомни много от добрините, които г. Сомов е правил на мнозина слаби от страна на капитала, но честни и ревностни в работата си, също така, както е подкрепил с кредит и референции и мължът на тая безправна пошукателка на живота му. „Ако това дъвание не е внушено от външни лица, то е привикнал на малоумие и безправна екзалтация — казва г. Хр. х. Стойчев. — Някой умней и спокоен човек не би държал срещу благодателя си, не би помислял да липси от живота оногава, който не е изчерпал добротите си и желал да действа и по-нататък така също хоманно и полезно за семейството му“ — заключава той.

Заключението до тук е: че Пенчо Ив. Сомов е следвал да мисли за добро — борил се е с мисълта, какъ и колко повече да облагодетелства семейството на убийцата си, при случай, че му се наложат да обяви мъжа и въ несъстоятелност, а тя, въ външния й се предомисляла е дъвова момента какъ сатанински да го липси от живота.

Ще продължим съ цитати на документи и изказаните мнения.

Горно-Орфховския мострен панаир.

Терминът за пролетното му откриване още не е точно определен, но за откриването му дейно се работи — панаирската управа върши своето предварително организационно дело. Управата е развила и продължава да развива своята пропаганда вътре въ страната и вън въ чужбина; тя е привлекла и следва да привлича вниманието на вътрешния и външния чужд свет въ значението и ползите, които се повличат от този единствен родът си — като мострен — въ страната ни панаир: от една страна той дава възможност да се представи, страната ни като стопанска и производствена страна въ своя действителна вид; от втора страна той дава възможност и на външния свет да види въ нейния действително стопански и производствен вид. Същевременно външния свет да види България, като стопанско производствена страна, съ както би била полезна за пазарите на външния свет и от втора страна, кое не е и достигава да й се достави отъ пазара — а да се установи между тях и България взаимна стопанска обмяна.

И въ тия усилия на управата, въ тия старания нейни да даде международен характер на единствения български мострен панаир, като свърже взаимни стопански обмяни отношения между нашата страна и чуждите страни, които би желали да свържат интересите си с нашия търговски и стопански производителен свет, тя, управата, е постигнала известни резултати.

Не е отъ малко значение това, дего: а) директорите на Лайпцигския и Виенския панаири сж искали желание да

посетятъ предстоияния пролетен панаир, сж готови да дадатъ и всичкото си съдействие въ бжджте на него; б) построено е на Британски павилионъ въ нашия панаир сж павилионето на английската държава; в) особено заинтересоваността на Съюза на Ангрийските Търговски камари, който е пожелалъ редъ сведения по условията за участие въ панаира, за условията по пътуването и разходите до Горно-Орфховица, за визитацията на паспортите и пр.; г) готовността на Международната Търговска камара въ Париж да отпечата въ своите официални издания подробно изложение на панаира за разгледа на Франция и подалеч; д) направените отъ полската легация по стъпки предъ полските икономически съсловия за разгледа и рекламиране на панаира; е) водената и твърде резултатна за бжджте на панаира пропаганда въ Берлин, Виена, Лайпциг, Дортмунд и др. чуждестранни градове; ж) готовността на много германски индустриални фирми да взематъ активно участие въ пролетния панаир т. година; з) прицепната полза отъ Горно-Орфховския панаир отъ страна на новата фирма „Дойче Унион Верке“, която и тази година продължава да попълва съ комплекси отъ равни машини и плугове павилиона си чрезъ доставките отъ складовите си отъ Германия; и) исканията на представителството на панаира отъ големия брой фирми въ чужбина; к) предложението отъ страна на фирмата „Орби“ да построи грамадни общи хаи по типа на тия въ Лайпциг; л) заинтересоваността и усетната и печатна пропаганда, която вършатъ чуждите фирми като тая „Вилхелм Хаалер“, която е подкарила пропандаторската организация „Велтвиртшафтс-фербанд“ въ Нюрнберг и т. м. и т. н.

Всичко това говори, че не само пръвото работи, а и отпорните лица работятъ за доброто развитие на панаира, че за него работятъ и всички ония неоторговни, които целятъ неговото блестяще бжджте и бжджте на България, тъй твърдо свързано съ бжджте на панаира.

И въ тия духъ трябва да работи всеки българинъ за Горно-Орфховския панаир. А понеже управата на панаира възнамерява да устрой една силна пропаганда измежду земеделческото население въ страната съ целъ и това население да си усети значението и големите нагоди за него, ако се свърже съ панаира, то дългъ още по-голямъ е на всеки интелегентъ, на всеки разбравъ българинъ да подпомогне тая пропаганда.

Това разбиране, това съзнание на нашия земеделецъ е необходимо толкова повече, че панаира ще му способствува — като пропагандист — директно да се обясни съ чуждия светъ, който търси произведениата му и ще улесни разбирането си въ търсенето си и предлагането. Съ една дума — ще скъси далечността си съ външния светъ, клиентъ на нашите земеделски произведения и други селско стопански продукти.

„Рибата мерише отъ главата“.

Венчко. що нишемъ и борбата, която водимъ съ известни личности въ Българското паракодно д-во се свеждатъ до едно единствено нещо: тия личности да се вразумятъ и дружеството да се изведе къмъ единъ добър път и правилно развитие. Петко ли, Иванъ ли,

Александъръ ли, или Тодоръ ще го управлява — да го управлява съвестно, да го урежда разумно и похватно и да му даде ползетъ къмъ просперитане. Венчко да се тури въ редъ, некому да бжде то полезно и публиката, която прибъгва къмъ услугите му да е доволна — да се отнесе до него съ предпочитание и доверие въ услугите му. И, ако по някога се адресираме къмъ имена, това правимъ за да подсетимъ обществото върху кого тежатъ отговорностите, също и адресантите, че на гърбътъ имъ тежатъ отговорности.

Преди 1—2 броя ние писахме, че въ Цариградъ д-вото не е добре представено. Интересите му сж лошо застъпени. Услуги, които е длъжно да оказва на българската търговия — като за тая целъ отъ държавата субсидирано — се скъпятъ отъ агентите му и то е, което губи материално, губи престижъ, губи почва отъ да се етаблизира и напредне.

Днеска сме длъжни да изтъкнемъ нови факти, които говорятъ, че въ чужбина д-вото е лошо застъпено, че интересите му сж побрепени въ риде на хора, които гледатъ за своята кесия, а кесията на д-вото, че страда, това не е твърда работа.

Тукъ дължимъ да процитираме следните няколко реда отъ едно писмо, което тия дни получихме:

„А колкото е цитацията отъ „Варнен. Поща“ (брой 716 на твоя вестникъ) за нашето Паракодно д-во, ти би могълъ да прибавишъ, че какъ може да процитишъ едно таква д-во, когато за 2 1/2 кораби има цъла щабъ съ единъ директоръ отъ турско време и съ равни ревизори, инспектори и др. като въ дружество съ 100 паракода.

„Да е д-во на чуденци, теи 2 1/2 паракода ще се управляватъ отъ единъ директоръ и единъ писаръ и агентите му ще бждатъ отбрани отъ хора, които хемъ да задоволяватъ ползателите на стоките, хемъ и д-вото добре да се ползува.

„Пословицата казва: „Рибата се вмерпсва отъ главата“.

„Каква е главата на нашето Парак. д-во, какъвъ ще е неговъ халъ?“

„Единъ мой клиентъ и кореспондентъ испрати паракода си до агента на нашето Парак. д-во въ Александрия и капитана остана поравенъ отъ смътката, като господина (агента) не се задоволи отъ девбаркото, което получаваша, но вадължи и паракода по 4 гроша на тонъ.

„Втория вояжъ паракода отиде не при българския агентъ, а при друго лице направаща икономия 60 лири върху 1500 тона, които тръбваше да плати за девбарко на господство му (агента), но и получателите останаха доволни, като имъ се направих девбарко само по 5 гроша на тонъ, въместо по 8 гроша платени при първия случай и то съ голъма мъжк, защото агента имъ преишва по 10 гроша. Моя приятелъ твърди, че девбаркото въ Александрия е 3-гроша и въ втория случай агента, който обслужилъ равновариането на паракода, за себе си използвалъ по 2 гр. на тонъ — той доволенъ и агента доволенъ“.

Примерътъ ни се дава да видимъ, какъ нашето Паракодно д-во, като се нагне отъ централното управление, отъ кадето иде невадържността да се управлява добре, сътръсна съ лониятъ подборъ на агентите си въ чужбина, които не се стараятъ да развиватъ работата му и отъ тона да печелятъ, а гледатъ какъ и кога да уловятъ някога отъ клиентите му да имъ смъкнатъ кожата. Да, дава ни се този примеръ — който за насъ бже отдавна новпатъ и ние много пъти сме писали по него

— въротно да го внесемъ за излизанъ път предъ четците си и за изпълненъ път да поучаваме, че Българ. Паракод. д-во никога неще процъти, до като въ неговото управление царува архаизмътъ и до като въ чужбина не си нареди агенти и агенции, които съвестно, съ любовъ и честъ да служатъ, преди всичко, на интересите на неговата напредъ, а следъ това за собствението си забогатяване.

Пшеницата въ недостигъ!

Въ миналия брой писахме, че въ много земеделчески страни, относно реколтата за пшеницата, е имало надценяване за количествениостта. Особено горореше се за надценяването на реколтата въ Русия. „Венковъ“, Пражки аграренъ органъ иде да донесе причината за забраната износа на тая артикулъ отъ Полша и да каже, че тя е също въ надценяването на реколтата въ тая страна, тая, както и при даването сведения за реколтите на Германия и Романия оптимизма е билъ твърде много повисенъ.

Въ Русия се твърдеше, че реколтата й възлиза на 4 милиарда пуда и че ще внесе въжко около хиляди вагона пшеница. Сега се вижда, че тия страни се борятъ, главно, да осигурятъ прехраната на своите населения. Романия признава, че жетвата й въ Бесарабия е била лоша. Германия вече сега търси пшеница въ Полша. Полша трябва да забрани износа. Русия трябва да купува въ Канада и то за своя домашна нужда.

Чехоският аграренъ органъ заключава, че въ света има и винаги ще има твърде малко пшеница. Заради туй необходимо е да се сже много повече, пшеница, понеже цената й не ще да падне даже въ идната кампания.

Американскиятъ държавенъ секретаръ на външните отъ 1 февруари т. г. забранява вносъ на пшеница въ Америка отъ Индия, Япония, Китай, Австралия, Южна Африка, Италия и Испания.

Дълговетъ на всички държави.

Въ ревю „Wirtschaft und Statistik“ е поместенъ прегледъ върху дълговетъ на всички държави въ света.

За да си обяснимъ по-нататъшното отъ създаденото въ Европа положение, трябва да споменимъ тукъ, че преди войната тя, Европа, не бже само строителка на светътъ, но същевременно и заемодавеца световенъ. Изградата на световното стопанство въ 19 векъ мож да стане само така, че Европа даде, а преди всичко испаниятъ финансови центрове: Лондонъ, Парижъ, Виена, Берлинъ, Амстердамъ, Брюкселъ и др., капиталъ за това.

Подиръ войната се измъниха тия обстоятелства. Войните въ Европа не ги финансира тя, а Юниона (Съглашението), както и следъ военната обнова. За океанските държави въ войната станаха богати. Повечето отъ наведените европейски дългове образоваха военни държавни междусъюзнишки дългове.

Ицъло (бруто) дългътъ на всички държави въ света достигна до края на миналата година на 190.3 милиарда златни марки.

Тукъ наисаме по групи въ милиони златни марки дълговетъ на всички държави. Въ скоби означаваме дълговетъ по пресметане на всички търсения (свеманици), които иматъ ресективните държави при другите;

1. **Атлантика:** 22,905 (—). Франция: 32,847 (15,559). Белгия: 6384 (5603). Италия: 20988 (19,330). Португалия: 1286 (1281). Люксембургъ: 140 (140).

2. **Неотрална Европа.** Швеция: 897 (738). Норвегия: 869 (761). Дания: 833 (820). Холандия: 421 (—1). Швейцария: 399 (298). Испания: 735 (648).

3. **Средна и източна Европа.** Германия: 1020 (450). Данцигъ: 31 (31). Чехославия: 1268 (1150). Австрия: 1475 (1385). Унгария: 702 (702). Романия: 2427 (2407). България: 1196 (1196). Югославия: 2837 (2728). Гърция: 2125 (2109). Турция: 3019 (3019). Полша 2358 (2358). Литва: 29 (29). Летуния: 37 (37). Естония: 110 (110). Русия: 33,304 (31,523). Финландия: 940 (940).

Ицъло Европа 141585 (13710).

4. **Анлийските колонии.** Канада: 2182 (2090). Южна Африка: 2690 (2690). Индия: 6970 (6970). Австралия: 8894 (8894). Нова Зеландия: 2390 (2390). Колонии въ Азия: 1055 (896). Колонии въ Америка: 399 (399). Колонии въ Америка: 784 (784).

5. **Разнитъ колонии** — француски: 1286 (1286). Белгийски: 440 (440). Дански: 13 (13). Холандски: 1774 (1774). Американски: 846 (846).

6. **Африка и Азия.** Япония: 3168 (3110). Китай: 3278 (3278). Сиамъ: 260 (260). Персия: 83 (83). Египетъ: 1889 (1848). Либрия: 9 (9).

7. **Средна Америка.** Мексико: 1352 (1352). Костарика: 56 (56). Доминика: 65 (65). Гватемала: 39 (39). Хаити: 78 (78). Хондурасъ: 566 (566). Никарагуа: 19 (19). Панама: 27 (27). Салвадоръ 80 (80).

8. **Южна Америка.** Аржентина: 4056 (3914). Боливия: 13 (13). Бразилия: 2657 (2648). Колумбия: 80 (80). Еквадоръ: 78 (78). Парагвай: 22 (22). Перу: 98 [98]. Уругвай: 608 [608]. Венцуело: 52 [52].

Ицъло дълговетъ на всички отъбдоански държави достигатъ 49,057 [47,404] милиона.

Заемоданците системни сж: Англия 82,400 милиона златни марки, другите държави отъ Англия 19,700, северо-американските Съединени държави 61,100, средна и източна Европа 2600, неотрална Европа 1700 и други държави въ света 1700.

Трябва да се вземе предвидъ, че 21,000 милиона златни марки сж предвоенни дългове разпръснати по развити европейски държави (най много въ Франция, Белгия, Англия и въ неотралните държави).

Захарното стопанство.

Растящото положение на захарното стопанство.

Международниятъ Земеделски институтъ въ Римъ извежда, че тжжгодишния световенъ уронъ на захарното стопанство е твърде различенъ по количество отъ оная презъ миналата година, тъй че за сега могатъ да се дадатъ цифрите на преценката отъ най-важните производствени страни, които представяватъ 70% изцело отъ световното производство. Института потвърждава реколтите на тия страни и сравненията съ миналогодичните както следва и то въ хиляди:

Претривка	Производ.	
1925/26 г.	1924/25 г.	
Германия	33846600	34831400
Чехослав.	31689600	31456200
Съединени		
Щати	19613700	24659200
Полша	12396600	12110000
Белгия	7037000	8697000
Други		
Държави	12872100	11454900
	118455600	123178700
Съветска		
Русия	18959800	9095200
всичко	137415000	132273900

Недоразуменията на Съединените Щати, които единично показват голямо намаление на производството, ще е повече нежелателно непосредствено удвояване на производството в Русия, тъй че на основание досегашните прецеденти може да се смисла за че производството на захар от захарно цвекло е порастнало с 40%.

ИЗЪ ЧУЖБИНА

Америка

Контролата над американската спекулация на житаритъ.

Въ чикагското житно тържище от два месеца насам се прилагат веститъ мърки за отстраняването на необузданата спекулация на житаритъ и то по инициативата на Federal Secretary for Agriculture. Контролата се води от Board of Trade въ Чикаго. Най-важната мърка, която се е предприела от Board of Trade въ Чикаго е институцията на единъ комитетъ за водене работитъ и за извършване стабилизацията на тържището. На комитета сж признати особени пълномощия сж огледъ на контролата, наддирването и дисциплинирането на борсовитъ членове. Комитетът има още и власт, да може да нарежда за спирането голъмитъ срокове въ ценитъ въ известни периоди, ако сж напр. денъ преди реализирането на борсовитъ цени следъ преко известни мърки на а la hausse или на а la baisse. Въ тоя случай може въ определения денъ цѣлата борсова търговия да бѣде суспендирана. Съ тая постѣпка може по нѣкой начинъ широката публика да се отстрани отъ борсовитъ игри. Въ началото на текущата година ще има да се установи една Clearing-house за търговията съ жито и неговата функция ще олесни прегледа и дневното положение.

Сърбия.

Голъмитъ наказанія за нарушението закона противъ скъпотията. Строгата възбрана на всяко картелство.

Министъра на социалната политика въ Сърбия г. Симоновичъ е рефериралъ и поднесълъ на министерски съветъ закона за прѣмахването на скъпотията. Министерскиятъ съветъ е одобрилъ закона и възложилъ на г. Симоновича да го веднага публикува за да се чуе критиката отъ широката публика. Закона предвижда твърде строги санкции противъ всички нарушители, съдържащи се въ 47 члена. Особено се прѣследва изкуственното повишаване на ценитъ, което не се оправдава отъ повишението на покупнитъ, режитъ или дѣлжитъ или ценитъ, които не сж свързани съ тези фактори. Следъ туй изкуственното образуване на високи цени, т. е. несаразмѣрна съ споменатитъ фактори, тѣя недопустими спекулации сж най-потребнитъ за живота предмети (продукти) и сж развотията (пространствата) за прѣнасане пътници. Ценитъ на жизненитъ продукти, отъ първа необходимост по смисла на сѣщия законъ, както и ценитъ за прѣнощуване (въ ханшата и хотелитъ), се максимиратъ отъ мѣстнитъ власти. Наказаніята противъ нарушителитъ се движатъ между 1 до 6 мѣсеца ватворъ и освенъ това глоба отъ 3000—50,000 динара. Наказанието ватворъ е неважнимо съ глоба, а наказанието глоба въ случай на несѣбираемостъ вѣмъна се съ ватворъ, смѣтатъ въ вѣжки 50 динара 1 денъ ватворъ.

Всички продавачи на храна и хлѣбъ трябва да продаватъ тия продукти отъ първа необходимостъ споредъ мѣрките и теглитъ, а властитъ могатъ

и тукъ да максимиратъ ценитъ. Отъ това сж изключени само селенитъ и другитъ аграрни производители, които продаватъ собствени продукти. Всички търговци съ продоволствени предмети трябва писмено да сключаватъ договоритъ си за всички доставки и чрезъ полицейскитъ власти да ги поднасятъ на министерството за социални грижи (социална политика) на прегледъ. Министерството ще контролира всички сѣдебни, управителни и даже самоуправителни органи, които трябва да извършватъ прилагането на тоя законъ, ще се грижатъ, освенъ това и за прѣвоза на предметитъ отъ първа необходимостъ, а особено съ безлихвенни заемки да подкрепятъ на първъ редъ градската апроприация и следъ това чиновникитъ и други консумни (потребителни) сдружения. Закона за бранява вѣско купуване сж цѣлъ за прѣпродаване на предмети отъ първа необходимостъ въ сѣщото мѣсто и въ сѣщия денъ. Ако стане необходимо да се забрани работата на всички продавачи или на отѣлани групи, властитъ сж въ правото си да реквизируютъ тѣя работи съ всички принадлежности и инструменти. Най-строго се забранява вѣско вартеларане било въ отѣлани краища, мѣста или въ цѣлата държавна.

Чуждестранни житни тържища.

Стойностъ за 100 кгр.

ЧИКАГО

Пшени, 177 центъ = лв. 894.24
Кукурузъ 88 1/4 „ = лв. 473.85

ВИЕНА

Пшеница 40-50 шил. = лв. 782.46
Кукурузъ 22 7/8 „ = „ 439.83

СЪРБИЯ

Пшени, отъ шлепа 295—300 дин.
= лв. 725.85—729.
Кукур. отъ шлепа 144—147 дин.
= лв. 349.92—357.21

Лиящата.

Варна, 20 януари 1926 год.

Следъ празникитъ лиящата се почувствува още повече уединена и въ още по-голямо бездѣйствие.

Неумѣстно е да се съобщаватъ цени на разнитъ артикули. Никой отъ предлагачитъ стоки въ лиящата не се придържа о една установена конъюнктура. Всѣки продава, както намѣри, при особена нужда отъ пари — и подъ коштуемитъ цени, съ загуби.

Варнеоска стокова борса

20 януарий 1926 год.

Стойностъ за 100 нгр.

По поводъ заредилитъ се рождественни и други празници пристиганията на вагони отъ станциитъ вѣзятъ много ослабнаха. Товаренето на паракодитъ продължи неурѣснато отъ готовитъ въ депозититъ и стифовитъ стоки. Ценитъ продължиха да се поддържатъ така, както и преди празникитъ. Продажби станаха:

На 12 януари следъ борсата: зимница 3 вагона, по 730—770 лева.

На 13 януари въ и следъ борсата: зимница 6 вагона, по 730—775 лева; кукурузъ 26 вагона, по 415—435 лева; бобъ 2 вагона, по 500—635 лева; сѣмекъ 1 вагонъ, по 415 лева.

Споредъ тия цени, само на 13 януари имаше спадане по 10 лева на бѣлнитъ кукурузъ.

Другитъ артикули всички безъ измѣнение.

На 14 януари въ борсата: къспе 1 вагонъ, по 300 лв.

На 18 януари въ и вънъ отъ борсата: зимница 5 вагона, по 735—795 лева; кукурузъ 67 вагона, по 400—415 лева; бобъ 1 вагонъ, по 420 лв.

За зимницата повишение по 10 лева, а за кукуруза спадане по 20—25 лева.

ХРОНИКА

Наза ни се отъ достовѣрно мѣсто, че председателя на Варненската Търговско-Индустриална камара г. К. Геновъ въ първиятъ моментъ на откриването на сесията ще си подаде оставката въ знакъ на протестъ срещу ректора на Академията Календжиевъ за тайното сношаване и дейтуване съ министерството по утвърждението на правилника на Академията и за игнориране властѣта, правата и суверенитета на бюрото на камарата по представянето на утвърждаване сѣщия правилникъ. Ще направятъ протестъ и другитъ камари за подземяния начинъ на дейтуване отъ Календжиева за напечатването и разгласяването на паработената отъ него революция безъ да е била одобрена отъ конференцията на камаритъ. Чората вѣтъ постепенно се равнища. Стоимъ предъ равняска, която требаше да настѣпи още въ 1923 година.

Опредѣлени сж права на общи и специални облаги по закона за насърчение на мѣстната индустрия:

- а) На Акц. Д-во „Текстилъ“ въ Варна за памучни прѣжди, соланъ и къвракъ отъ № 4 до № 30 и тъкачество на памучни покривки за маси и котилъ, като разширение на дейтуващо предпритие за памучни платна въ гр. Варна.
- б) на Бр. Ан. и Я. Кираковъ отъ Варна, за коопериране на зеленчуци, риба, овощи, месо и млѣко въ гр. Варна;
- в) на фабрика за памучни платна, четворни, шѣртени, бѣлени и небѣлени, оксфорти, вѣфри, материи, аладжи и панамы въ гр. Търново (Велико);
- г) на Абаджиевъ, Канети & Коенъ фабрика „Български трикольоръ“ въ гр. Варна, за тъкачество на тапталъ памучни, копринени и такива съ посребрени и позлатени жици, като разширение на проектирано предпритие за тъкачество на копринени и памучни ленти и др. въ гр. Варна

Одобрено е станалото прѣвзѣмание на дейтуващо предпритие: отъ Ст. Обрешковъ & С-ве, отъ Горна-Орѣховица, фабрика за захарни надѣлѣи, върху „Обрешковъ, Акц. Д-во въ гр. Горна Орѣховица“.

Най-посла управлението на Българ. Параходно Д-во е рѣшило и е представило въ министерството на желѣзницитъ проектъ за отчуждаването на с/с с/с „София“ и „Кирилъ“, които не сж вѣтъ сигурни за работа и да купи нови по-бързоходни за да поддържа каботажната служба между българекитъ пристанища. Страхуваме се, обаче, това решение да не е една нова маневра да се изковер-

катъ отъ държавата суми, които да се впишатъ въ баланса на д-вото като доходъ за да се прѣсметнатъ по 14% тантеними бруто върху полученитъ суми. Въ министерството сж длъжни да внимаватъ, защото оракула е много дяволитъ.

Банкнотитъ по 5000 лева, печатани въ нашата Държавна печатница прѣвъ 1924 год. и сж въ обръщение, по решение на Централното управление на Б. Н. Б. отъ 13 т. м., ще се втеглятъ до 31 декември т. г.

Въ събраниято си на 16 т. м. Гражданскитъ комитетъ избра народниятъ представител г-нъ Р. Василевъ, кмета г. П. Стояновъ и председателя на Окр. Постоянна Комисия г. М. Бояджиевъ и въ качество на делегати ги изпрати въ София да се застъпятъ предъ правителството за подобрене положението на Варна.

Г-нъ министъра Бобошевски, който отново премина като министъръ на търговията, промишлеността и труда е направилъ изявления, че веднага ще настои предъ парламента за гласуването закона за насърчение мѣстната индустрия и ще положи усилия да бѣдатъ обѣдени законитъ за: фандъ за стопанско водичане на страната и за: минералнитъ води и курортитъ.

Заповѣдано е на митницитъ: Варна, Бургавъ, Пловдивъ, София, Русе и Ломъ, при внасянето отъ странство растителни масла да ги изпитватъ дали не сж боядисани съ анилинна или друга нѣкаква боя, тъй като въ София се е констатирало, че се внасятъ подобни масла, които иначе, въ константитъ отговарятъ на нормалнитъ (съдържающа относителното тегло, рефракцията, кислотното число, водното число и пр.), но при изпитване съ концентрирана солна киселина цвѣтитъ имъ става червенъ и вѣтъ не се изменя.

Въ камарата е внесенъ за гласуване законъ за прѣдаване отъ фалшификация и имитации на вината.

Съ заповѣдъ № 631 финансовото министерство разреши на последнѣтъ откриването номинални антрповитъ при митницитъ: Варна, Бургавъ, Русе, София, Пловдивъ, Видинъ, Ломъ, Орѣхово, Сомовитъ и Свищовъ, а съ заповѣдъ 648 отъ 24 декември 1925 год., съгласно чл. 274 отъ закона за митницитъ, освенъ споменатитъ въ забележката къмъ тоя членъ стоки, опредѣля като допустими да се антрповиратъ още и следнитъ:

Оризъ, кафе, какао, чай, тинеръ черъ и червенъ, базаръ, захаръ, свѣщи, сапунъ за пране, глюкоза, масла минерални отъ металически варели, петролъ, бензинъ, газболъ, коксъ, скотринъ, тѣгърди, моливи, траверси, мантила, порцеланови издѣлѣи — кухненски — стѣкла за прозорци, за огледала и витрини, хартия за писане и печатане, картони, кожни обработени за лица на обувца и ъонъ, обувца, бандажни гумени за автомобили, цалони, шушони, платове памучни, облагачи по ст. ст. 361, 362 и 363 буква „а“ п. п. 1 и 2; платове вълнени по тежки отъ 250 грама въ квадратенъ метъръ, прѣжда памучна не бѣлена, бѣлена и боядисана, ажжа, върви и кананъ конопени, линолеумъ, платове про-

тити съ мазнини за мушамъ за покриване на стоки, печки чуручени, изодѣи телени, солъ каменна и морска, електрическа жица, трѣби за водопроводи, бои анилинови, кононъ, зебло, торби ютени, вата памучна, трѣби за електрическа инсталация, прѣжда вѣмѣна, вѣла, емайлирани сѣдове, шевни машини, синъ камъкъ и парафинъ.

Български Търговски Съюзъ, по желанието на Бургаската стокова борса, свиква въ Бургавъ за 30 и 31 того конвенция отъ делегати на житарекитъ-търговски корпорации и такѣва отъ съюзнитъ търговски дружества, които ще разгледа дневния редъ: 1) условия за равнитето на родната търговия съ върнени храни; 2) държавната политика спремо Бургаското пристанище; 3) равни. Ще изтуватъ делегатитъ до Бургавъ съ 50% намаление по желѣзницитъ. Въ Бургавъ делегатитъ ще бѣдатъ настанени на квартири. Съюза прави тоя съобщение съ окръжно № 3/31 отъ 9 януари 1926 г.

Управителя на Б. Н. Банка К. Бояджиевъ е увлеченъ. Назначенъ е на мѣстото му г. Асенъ Ивановъ, дългогодишенъ директоръ на Българска Генерална Банка и бившъ Управителъ на Българска Землѣдѣческа Банка.

Въ събраниято на гражданскитъ комитетъ за подобрене положението на Варна, станало на 12 того, първото констатирано нѣщо било, че парѣ нѣма. Работа голѣма предстоела, желание за работа голѣмо имало, но къмуръ нѣмало! А бургавци се смеятъ прѣзгласа! Впротѣмъ, председателъ на комитета е А. М. Петровитъ. Само тая констатация е предостатъчна.

Пловдивската търговска камара е замолила министерството на финанситъ: а) да направи всичко възможно отъ неговата страна да се отпусне спиртъ 90° за цѣлитъ на индустрията на рововото масло; б) спирта да се отпуща съ освобождаване отъ акцизна и общинския налогъ; в) това положение да се узакони съ поправка въ закона за акцизитъ въ смисълъ, че отпущаня въ рововата индустрия спиртъ не се облага съ акцизъ и общински налогъ. Безъ съмнение, ходатайството е право и много умѣстно.

Търговскитъ камари вече дълго се готвятъ за прѣдетонитъ си редовни сесии. Свикването на сесиятъ по нѣка въроятностъ, ще почне отъ 15 февруари нататѣкъ, но не по-късно отъ свършека на втората половина на февруари и първата половина на мартъ мѣсеци. Предвидъ че въ тоя промеждутѣкъ ще се разглежда отъ респективната комисия отъ парламента закона за насърчение мѣстната индустрия, камаритъ ще иматъ възможностъ още единъ случай да интервениратъ за нови поправки въ него.

Печатница Д. Тодоро, Варна
П. 124

„ТЕКСТИЛЪ“ Акц. Д-во — Варна.

Прѣдлага отъ собственитъ си фабрики всички видове памучни платна, бѣлени и небѣлени, оксфорди и материй.

Телеграф. адресъ: „ТЕКСТИЛЪ“.

Телефонъ № 170 и 332.